



ת"פ 50700/12/14 - מדינת ישראל נגד ת אב

בית משפט השלום בבאר שבע

26 מאי 2015

ת"פ 50700-12-14 מדינת ישראל נ' א ב (עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יערי דרעי

נגד

ת אב (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מסלם אריאתה

החלטה

הוגש וסומן במ/2.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הוגש וסומן במ/3.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 20.12.14, תקף הנאשם שלא כדין את בתו המתלוננת בכך שבעת שישנה משך אותה מחולצתה.

עוד מתואר כי בחודש אוגוסט 2014, במועד שאינו ידוע למאשימה, חגגה בתו האחרת של הנאשם מסיבת יום הולדת,

עמוד 1



הנאשם הגיע למתלוננת וללא סיבה תקף אותה על ידי כך שהשליך על גבה צלחת פלסטיק. לא היה הסדר בין הצדדים לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים:

באת כוח המאשימה בטיעוניה לעונש הגישה לבית משפט מכתב מטעמן של הבנות המתלוננות וכן מטעמה של אשתו, מכתב זה נכתב על ידי עבד אל חכים יחיא, מן המכתב עולה כי משפחתו של הנאשם אוהבת אותו, מביעה את חסרונו, יחד עם זאת מעוניינת שהנאשם יעבור הליך שיקום ויחזור להיות בן אדם אחר כפי שהיה בעבר. זאת בשם לב לדיכאון בו הוא שרוי והסמים בהם הוא עושה שימוש. עוד צוין כי הן אינן מפחדות ואינן כועסות עליו. מעבר לכך, באת כוח המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 3 הרשעות קודמות, בכללם עבירת רכוש, עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית וכן הרשעה משנת 2010 בגין תקיפת בת זוג בגינה ריצה הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל. עוד ציינה באת כוח המאשימה כי גם אם המעשים עצמם אינם במדרג הגבוה של עבירות אלימות, לא ניתן להתעלם מכך שבשני המקרים עסקינן בבתן הקטינות של הנאשם וכי הרקע למעשים הוא צריכת אלכוהול בה חוטא הנאשם. הנאשם לא עבר כל הליך שיקומי ועל כן, אין לסטות מטה ממתחם העונש ההולם, אשר מנגד יש מקום לתת ביטוי לשיקולי הרתעת היחיד.

בא כוח הנאשם העיד מטעמו את חברו של הנאשם מילדות, מר אבו יחיא עבד אל חכים שהינו גם גיסו של הנאשם. הלה ציין כי מכיר את הנאשם כאדם טוב, בכוונתו לעזור לו לסייע לנאשם לאחר שישוחרר, הנאשם הכיר אנשים לא טובים ומכאן החלה ההתדרדרות שלו. הנאשם יוכל לעבוד איתו במחזור בקבוקים ומתכת ויהיה צמוד עליו כל העת, כך גם בכוונתו לנסות ולרתום אותו להליך טיפולי רפואי.

בא כוח הנאשם בטיעונו לעונש, סבור כי לאחר תיקונו של כתב האישום, הרי שעסקינן בעבירות המצויות במדרג הנמוך ביותר של עבירות בכגון דא וספק האם הנאשם היה נעצר עד תום ההליכים לו מלכתחילה כתב האישום היה מוגש ללא סעיף 1 שנמחק. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם מביע צער על מעשיו ובבסיס הודאתו עמד רצונו להימנע מהעדת בנותיו. זה הפנה לדברים המצוינים במכתב לכך שמשפחתו של הנאשם מעוניינת שיחזור להתגורר איתם. בגין כל אלה, סבור כי ניתן להסתפק בימי מעצרו המגיעים לכדי 5 חודשים. הנאשם מצדו ציין כי היה שתוי, והביע צער על מעשיו. לדבריו, לאחר שהשתחרר יחזור לעבוד.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים החברתיים של כבוד האדם, שלמות התא המשפחתי, וכן שמירה על הביטחון האישי ושלמות הגוף.

על החומרה המיוחדת בעבירות אלו ועל הצורך להוקיע את החולה הרעה הזו מחברתנו, אפנה לפסק דינו של כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה.

עמוד 2



פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"

עוד בעניין זה אפנה לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שעניין תקיפה סתם של קטינים על ידי אחראי נעה בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 8 חודשים ויותר. הפרמטרים העיקריים אשר בית משפט שת ליבו אליהם נוגעים לעוצמת האלימות, לרבות האם נעשה שימוש בחפץ כזה או אחר, תוצאות האלימות, תדירות, המעשים והמשכותם, וכן נסיבות והרקע לביצוע העבירה.

בעניינו של הנאשם שבפני, מידת הפגיעה הגלומה במעשיו אינה מצויה ברף הגבוה של עבירות בכגון דא. המדובר במעשי אלימות רגועים, כאלה שלא הותירו כל חבלה. המדובר במקרה אחד במשיכת חולצתה של המתלוננת, ובמקרה השני השלכת צלחת פלסטיק. בצדק נטען כי החומרה שהייתה מלכתחילה קיימת בתיק זה איננה קיימת לאחר מחיקתו של סעיף העובדות הראשון. מנגד, אין להקל ראש במעשיו של הנאשם וזאת בשים לב לכך שמדובר בשתי הזדמנויות שונות בפער זמנים ארוך יחסית, דבר אשר מלמד שאין מדובר במעידה. כך גם שני המקרים, המדובר בבנותיו של הנאשם, אשר אמורות להנות מחסותו והגנתו. אחת מבנותיו הינה קטינה בת 13. יש במעשים אלו גם רכיב של פגיעה בכבוד ובנפשו של הקטינות.

לא למיותר להוסיף כי גם אם הדבר לא צוין בכתב האישום הדבר עולה באופן ברור מטיעוני הצדדים וכך גם לדבריו של הנאשם כי ברקע המעשים עומדת התמכרותו של הנאשם לאלכוהול והשימוש לרעה שזה עושה בחומרים משנה תודעה.

לאור האמור לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש הולם בעניינו של הנאשם נע בין חודשיים ל-7 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם יש לתת משקל לעברו הפלילי אשר כולל 3 הרשעות בגין עבירות התפרצות לדירה, החזקת סם לצריכה עצמית וביתר שאת הרשעה מס' 2 שעניינה תקיפת סתם של בת זוג בגינה ריצה 7 חודשים מאסר בפועל. הנה כי כן, אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בעבירות אלימות במשפחה. כך גם העדרו של הליך



טיפול וחסר בהירות לגבי מידת צריכת האלכוהול של הנאשם מחייבים מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד.

מנגד, עסקינן בנאשם שהודה, חסך זמן שיפוטי יקר. יש בהודאה זו כדי לייתר את העדת המתלוננות, דבר המקבל משנה תוקף שעה שמדובר בבנותיו. הנאשם הביע צער על מעשיו וברמה המילולית מעוניין לשקם את מערכת היחסים עם משפחתו וכך גם לעבוד. כך גם תילקח בחשבון עמדת בני משפחתו ומתלוננות בתיק כפי שהובאה לידי ביטוי במכתב שהוגש לבית המשפט.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה וחצי חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 21.05.15.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

הוקלד ע"י שירן וחיה דמרי